

Неучени те незнаятъ колко струва учи-

телско то достоинство.

Нѣкой си отецъ донесе сына си при философа Аристиппа за да го научи да чете, и да пише. И той поискалъ му за труда си двѣста драхмы. А отецъ, рече: съ толко мога да купи единаго роба: купи, рече му философъ, и ще имашъ двоица робове, единъ ще бъде сынъ ти, а другій, кого то ще купишъ.

Благополучіе то.

Дука Мотморенсисъ былъ единъ день съ пріятеля си въ единъ расходъ, и ся разговаряше съ него за чловѣческо то благополучіе. Единъ отъ оныхъ, кои то содружаваха го ся препираше нгво, чи много пути среднаго состоянія чловѣцы, са найъ благочестивы, и отъ суцы те царіе. Дука каже видѣлъ четворица орачи, чи ядеха хлѣбъ близо до единъ плеть, ето чловѣцы, рече, кои то могатъ да разваржатъ изше то прошеніе. Отиде пріятѣхъ, и така имъ рече, Пріятели мои! сте ли благополучны? — Троица стъ тіа селяницы му ся отговориха, чи сичко то тѣхно благополучіе, стон на нѣколко урата земли, кои то бащи те наслѣдство не имъ оставиха, и нито никога пожелааи по много. Четвертый-а бѣше реклъ така, чи отъ нищо ни е лишень за да е благополучень, освѣтъ при